

Daniels bok – nummer hundre og førtien

Åpenbaringen av den profetiske betydningen av pavedømmets tilbakekomst og den åttende presidenten

Jeff Pippenger

2024-03-17

Vi undersøker for tiden meget nøye de profetiske kjennetegn ved den historien der pavedømmet vender tilbake til jordens trone som det åttende hodet, det vil si av de sju hodene. Vi gjør dette for omhyggelig å identifisere de profetiske kjennetegn ved den historien når den åttende presidenten, det vil si av de sju presidentene, fullbyrder dannelsen av bildet av det pavelige dyret. Vi har begynt våre overveielser av disse sannhetene med Karmelfjellet og Herodes' fødselsdag. Begge hellige illustrasjoner fremstiller den snart kommende søndagsloven i Amerikas forente stater, som også er fremstilt i vers førtien i Daniel kapittel elleve.

Han skal også trenge inn i det herlige land, og mange land skal bli omstyrtet; men disse skal unnsnippe av hans hånd: Edom og Moab og de fremste av Ammons barn. Daniel 11:41.

Den falske kongen i nord går inn i det herlige landet i verset. Det herlige landet i det gamle Israels historie var Judas land, og det ble fremstilt som et land som fløt med melk og honning, og av denne grunn, blant andre, var det herlig. Det var herlig fordi Kristus utvalgte dets hovedstad, Jerusalem, til stedet for sitt tempel, og byen hvor han valgte å sette sitt navn.

Fra den dag jeg førte mitt folk ut av landet Egypt, utvalgte jeg ingen by blant alle Israels stammer til å bygge et hus i, så mitt navn kunne være der; heller ikke utvalgte jeg noen mann til å være fyrste over mitt folk Israel. Men jeg har utvalgt Jerusalem, for at mitt navn skal være der; og jeg har utvalgt David til å være over mitt folk Israel. 2 Krønikebok 6:5, 6.

Det bokstavelige Judas land var herlighetslandet for det bokstavelige gamle Israel, og De forente stater er det åndelige Judas land, herlighetslandet for det åndelige moderne Israel.

«Når det landet som Herren har gitt som et tilfluktssted for sitt folk, for at de kunne tilbe ham i samsvar med sin egen samvittighets overbevisning, landet som Den Allmektiges skjold i lange år har vært utspent over, landet som Gud har begunstiget ved å gjøre det til oppbevaringsstedet for Kristi rene religion — når det landet, gjennom sine lovgivere, skal fornekte protestantismens prinsipper og gi den romerske frafallsmakten støtte ved å tukle med Guds lov — da er det at syndens menneskes siste verk vil bli åpenbart.» Signs of the Times, 12. juni 1893.

Etter at den falske kongen i nord beseiret kongen i sør (det tidligere Sovjetunionen) i vers førti, i 1989, erobrer den deretter det herlige land (De forente stater). I vers førtien er ordet «land» et tilføyet ord og ikke fullt ut korrekt, for ved søndagsloven er de «mange» som blir styrtet, en klasse mennesker som kjente forskjellen mellom sabbaten på den sjuende dag og solens dag før søndagsloven kom.

Forandringen av sabbaten er tegnet eller merket på den romerske kirkes myndighet. De som, idet de forstår det fjerde buds krav, velger å holde den falske sabbat i stedet for den sanne, hyller derved den makt ved hvilken alene dette er påbudt. Dyrets merke er den pavelige sabbat, som er blitt antatt av verden i stedet for den dag Gud har bestemt.

«Men tiden for å motta dyrets merke, slik det er angitt i profetien, er ennå ikke kommet. Prøvetiden er ennå ikke kommet. Det finnes sanne kristne i enhver kirke, den romersk-katolske kirke ikke unntatt. Ingen blir fordømt før de har fått lyset og har sett forpliktelsen i det fjerde bud. Men når forordningen går ut som håndhever den falske sabbat, og når den tredje engels høye rop advarer menneskene mot tilbedelsen av dyret og dets bilde, da vil skillelinjen bli klart trukket mellom det falske og det sanne. Da vil de som fortsatt fortsetter i overtredelse, motta dyrets merke på sin panne eller i sin hånd.»

«Med raske skritt nærmer vi oss denne perioden. Når protestantiske kirker forener seg med den verdslige makt for å opprettholde en falsk religion, som deres forfedre utholdt den bitreste forfølgelse for å motsette seg, da vil den pavelige sabbat bli håndhevet ved kirkens og statens forente myndighet. Det vil komme et nasjonalt frafall, som bare vil ende i nasjonal ruin.» Bible Training School, 2. februar 1913.

Klassen av «mange» som blir omstyrtet ved den snart kommende søndagsloven, er de som vil bli holdt ansvarlige overfor sabbatens lys, som er det lys som er gitt for den tiden, som er et vendepunkt og en krise i både kirkens og nasjonenes historie. Denne klassen er menigheten i laodikeisk adventisme som har nådd sin avslutning på vandringen i opprørets ørken. Det er der de blir utspydd av Herrens munn for evigheten. Laodikeisk adventisme er de som ble kalt til den tredje engels lys, enten ved det første Kadesj i historien fra 1844 til 1863, eller ved det andre Kadesj i historien fra 2001 til søndagsloven.

Og han sier til ham: Venn, hvordan kom du inn her uten bryllupskledning? Men han ble målløs. Da sa kongen til tjenerne: Bind ham på hender og føtter og ta ham bort og kast ham ut i det ytterste mørke; der skal det være gråt og tenners gnissel. For mange er kalt, men få er utvalgt. Matteus 22:12–14.

Den tredje engels røst, enten i 1844 eller 2001, var et kall til bryllupet. De «mange» som blir omstyrtet ved søndagsloven, er de «mange» som forkastet Kristi rettferdighets bryllupskledning, og i stedet blir en del av de ti kongers bryllupsfølge til Roms skjøge. Til det ekteskapet kan en person beholde sine egne klær, for alt de trenger for å ta bort sin vanære, er å bli kalt ved etternavnet til skjøgen som hersker over de ti konger.

Og på den dag skal sju kvinner gripe fatt i én mann og si: Vi vil ete vårt eget brød og kle oss i våre egne klær; bare la oss få kalles ved ditt navn, så vår vanære kan bli tatt bort. Jesaja 4:1.

De bestod ikke den første prøven i kostholdet, for de valgte å spise sitt eget brød i stedet for himmelens brød. De bestod ikke den andre prøven, hvor de skulle ære Gud ved å åpenbare Hans karakter, men de valgte i stedet å bære sine egne klær. De bestod ikke den tredje lakmusprøven, for de åpenbarte dyrets navn (karakter), ettersom de valgte å forkaste Kristi navn (karakter). Hensikten med at Nimrod bygde en by (stat) og et tårn (kirke) ved det første omtale av Babylon, var at han

kunne gjøre seg et navn.

Og de sa: Kom, la oss bygge oss en by og et tårn hvis topp når opp til himmelen; og la oss gjøre oss et navn, for at vi ikke skal bli spredt utover hele jordens overflate. 1 Mosebok 11:4.

Navn er et symbol på karakter, og den profetiske karakteren til det åttende dyret, som er av de syv, er den todelte naturen i kombinasjonen av kirke (tårn) og stat (by). I de siste dagers krise vil menneskene skille seg i to klasser.

«Det kan bare finnes to klasser. Hver gruppe er tydelig merket, enten med den levende Guds segl, eller med dyrets eller dets billedes merke. Hver sønn og datter av Adam velger enten Kristus eller Barabbas som sin fører. Og alle som stiller seg på de troløses side, står under Satans svarte banner og blir anklaget for å forkaste og hånlig mishandle Kristus. De blir anklaget for med overlegg å korsfeste livets og herlighetens Herre.» Review and Herald, 30. januar 1900.

Den ene klassen vil representere dyrets bilde, og den andre klassen vil representere Kristi bilde. Den ene vil være kledd i Kristi bryllupskledning, og den andre klassen vil være kledd i «sine egne klær». Den ene klassen vil spise den himmelske kost, og den andre vil spise sitt «eget brød». Klassen som spiser sitt eget brød og beholder sine egne klær, representerer de «mange» som ble kalt ved den tredje engels røst, og de er de «mange» som blir omstyrtet ved den snart kommende søndagsloven. Deres forsøk på å gjenløse sin tapte tilstand når deres karakter blir åpenbart i krisen omkring søndagsloven, er det falske håpet om at dersom de kan ta imot navnet til skjøgen i Roma, så vil dette ta bort deres «vanære».

På den tiden blir de få som er utvalgt, opphøyd som fanen for de hundre og førtifire tusen, og det finnes da en annen gruppe i vers førtien som da «unnslipper» hånden til den falske kongen i nord. Det hebraiske ordet som i vers førtien er oversatt med «unnslipper», betyr å unnslipe som ved glatthet, og definisjonen formidler tanken om å holde et såpestykke i vannet, og på grunn av såpens glatthet glipper det ut av hånden din. Det primære elementet i definisjonen av ordet, når det brukes i det hebraiske språket, er at hva det enn er som unnslipper, er noe som, før unnslippelsen, hadde vært under kontroll av det som det unnslipper fra.

I vers førtien fullbyrdes den trefoldige foreningen av dragen, dyret og den falske profeten.

«Protestantene i Amerikas forente stater vil være de fremste til å strekke sine hender over kløften for å gripe Spiritualismens hånd; de vil rekke over avgrunnen for å fatte den romerske makts hånd; og under innflytelsen av denne trefoldige union vil dette landet følge i Romas fotspor ved å trampe på samvittighetens rettigheter.» The Great Controversy, 588.

Når Amerikas forente stater slår hånd med De forente nasjoner og pavedømmet ved søndagsloven, finnes det en gruppe mennesker som tidligere har vært i pavedømmets hånd, og som da «unnslipper» den forfalskede kongen i nordens hånd. Disse menneskene var tidligere holdt i den pavelige makts grep. Disse menneskene fremstilles ved Herodes' fødselsdagsfest ved Johannes Døperen, som da var i fangenskap i de romerske fangehullene og ventet på død eller utfrielse. Den klassen av mennesker som unnslipper pavedømmets fangenskap ved søndagsloven, fremstilles ved

tre stammer, og symboliserer således den trefoldige sammensetningen av det moderne Babylon.

På nettopp den tid kaller den andre stemmen i Åpenbaringen kapittel atten disse menneskene til å flykte ut av Babylon, for at de ikke skal få del i hennes dommer, som da skal begynne. Denne andre stemmen er Kristi stemme, men den representerer stemmen til de hundre og førtifire tusen, som da forkynner den tredje engels budskap med høy røst. Når de som unnslipper hånden (et symbol på underkastelse), unnslipper hånden til den falske kongen i nord, finner de deretter hånden til den sanne kongen i nord.

På Karmelfjellet ble Ba'als profeter drept, og ettersom den mannlige falske guddom de representerer, står for staten, representerer Asjtarots profeter kirken. Elia drepte Ba'als profeter og identifiserte således slutten på det sjette riket, selv om den frafalne protestantismens religion, slik den var representert ved Salome, fortsatt var representert. Salome, den frafalne protestantisme, forfører Herodes, og de ti kongene blir enige om å inngå en allianse mellom kirke og stat med det åttende hodet, som var av de sju hodene. Salome er den som den incestuøse Herodes begjærer i sitt hjerte.

Men jeg sier dere at hver den som ser på en kvinne for å begjære henne, har allerede drevet hor med henne i sitt hjerte. Matteus 5:28.

Herodes' incestuøse begjær i sitt hjerte forente deres kjød i hans hjerte, og han ble derfor ett med Salome.

Derfor skal mannen forlate sin far og sin mor og holde seg til sin hustru, og de to skal være ett kjød. 1 Mosebok 2:24.

Ved Herodes' fødselsdagsfest ble Herodes og Salome forent, og Herodes, som var forbilledlig fremstilt ved Akab, er overhodet for de ti kongene i det nordlige riket. Ved den snart kommende søndagsloven ender jorddyrets sjette rike når hornene, som var blitt til ett horn som representerer foreningen av Kirkens og Statens horn (dyrets bilde), blir drept av Elia. Salome forfører deretter Herodes, blir ett med ham og overtaler ham til å gi halvparten av sitt rike (den verdensomspennende stat) til sin mor (den verdensomspennende kirke). Salome har da tatt kontroll over Akab og hans ti stammer, for de ti kongene er alle enige med hverandre.

Og de ti hornene som du så, er ti konger, som ennå ikke har fått noe rike; men de får makt som konger én time sammen med dyret. Disse har ett sinn, og de gir sin makt og styrke til dyret. Åpenbaringen 17:12, 13.

Dyret som de gir sin makt og styrke til, er dyret som skjøgen rider på. Dyret representerer bildetets karakter, som er foreningen av kirke og stat, med kvinnen (kirken) i kontroll over forholdet, for det er et latinsk ekteskap, hvor slektsnavnet er hustruens navn, og hvor kvinnen hersker over mannen, i opprør mot det sanne ekteskapsforholdet.

Til kvinnen sa han: Jeg vil storlig mangfoldiggjøre din smerte og ditt svangerskap; med smerte skal du føde barn; og din attrå skal være til din mann, og han skal herske over deg. 1 Mosebok 3,16.

De ti kongene er av ett sinn og ett hjerte.

«Åpenbaringen 17,13–14 sitert. ‘Disse har ett sinn.’ Det vil bli et universelt forbund av enhet, én stor harmoni, en sammensvergelse av Satans krefter. ‘Og skal gi sin makt og styrke til dyret.’ Slik åpenbares den samme vilkårlige, undertrykkende makt mot religionsfriheten, friheten til å tilbe Gud i samsvar med samvittighetens bud, som ble åpenbart av pavedømmet da det i fortiden forfulgte dem som våget å nekte å rette seg etter romerkirkens religiøse riter og seremonier.»

«I den krigføring som skal føres i de siste dager, vil alle de fordervede makter som har falt fra troskapen mot Jehovas lov, stå samlet i motstand mot Guds folk. I denne krigføringen vil sabbaten i det fjerde bud være det store stridsspørsmålet; for i sabbatsbudet åpenbarer den store Lovgiver seg selv som himmelens og jordens Skaper.» The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 983.

De ti kongene, hvis leder er Akab, eller Herodes, er blitt forført av Salome, Herodias’ datter. De forente nasjoner, som ved søndagsloven blir forført av Salome, den falske religionen fra det frafalne protestantisme, og som tidligere var det sjetten riket i Bibelens profeti, tar kontroll over de ti kongers rike, som alle er enige om å gi halve sitt rike til katolisismens religion. De treffer denne enstemmige beslutning, for alle kongene ble forført av Salomes forførende dans. De blir enige om å legge sin forente styrke inn i verket med å drepe dem som er fremstilt ved Johannes døperen.

Dyret (De forente nasjoner) styres av en fremste konge (Jezebels datter). Jezebel hadde ledet sin datter til å innlede det utroskapelige og incestuøse forholdet til Herodes og de andre kongene, for hun er skjøgenes mor. Hun er halliken for sin egen datter. Herodes, Akab og De forente nasjoner ble forført av den falske profeten, som er De forente stater. De forente stater opphører å være det sjetten riket når Ba’als profeter ble drept, og Astarte-profetene (Salome) blir straks den styrende makten i det sjuende riket, idet det i verden gjentar det som det nettopp fullførte i De forente stater.

Dyret er de kongene som står i et forhold til skjøgens datter, og skjøgen er kvinnen som hersker over dyret. Jesus illustrerer enden på en ting ved begynnelsen på en ting. Slik som illustrasjonen i Åpenbaringen kapittel sytten om åtte kongeriker åpnet de åtte kongerikene i Daniel kapittel to, åpner dyret og kvinnen som rir på dyret en annen profetisk sannhet, som er grunnlagt på at den første representerer den siste.

Åpenbaringen kapittel sytten er den siste henvisningen til rikene i Bibelens profeti, og krever derfor at Daniel kapittel to, som er den første henvisningen til rikene i Bibelens profeti, av profetisk nødvendighet også må fremstille åtte riker, hvorav det åttende riket var av de sju. Likeledes må dommen over kvinnen og dyret hun rider på i kapittel sytten være framstilt i den første dommen over skjøgen i 1798.

Engelen underrettet Johannes ved åpningen av det syttende kapittelet om at han skulle vise ham dommen over den store skjøgen og over dyret hun rir på. Første gang skjøgen ble dømt, er med rette blitt forstått som 1798, da pavedømmet mottok sitt dødelige sår, og endens tid inntrådte. Men når en «endens tid» fremstilles i den profetiske historien, finnes det alltid to veimerker symbolisert ved personer. Fødslen av Aron og hans bror Moses var endens tid i den historien. Disse to

veimerkene var et forbilde på fødselen av Johannes Døperen, og seks måneder senere hans fetter Jesus, og markerte således endens tid for den historien. Ved slutten av det syttiårige fangenskapet, som er et forbilde på endens tid i 1798, er Dareios og hans nevø Kyros de to veimerkene for endens tid. Sammen er de et forbilde på Reagan og den første Bush, i endens tid i 1989.

1798, som var endens tid da Daniels bok ble åpnet i Milleritt-historien, identifiserte den profetiske død for det politiske elementet i den katolske dyrets makt. Napoleons general Berthier gikk rett inn i Vatikanet, arresterte paven og gjorde ende på den politiske myndigheten til den katolske dyrets makt. Et år senere, i 1799, døde kvinnen som hadde ridd på dette dyret gjennom århundrene, representert ved paven, i fangenskap. Dommen over skjøgen innbefatter også dommen over dyret hun benyttet for å styre nasjonene. Åpenbaringen kapittel sytten identifiserer både dommen over dyret og også over skjøgen som hersker over og rir på dyret.

«Verden er fylt av storm og krig og splid. Likevel vil folket under ett overhode — pavemakten — forene seg for å motsette seg Gud i hans vitners person.» Testimonies, bind 7, 182.

Det åttende hode, som er av de sju, er den pavelige makt som hersker over dyret som består av ti konger som styres av skjøgens datter, hun som rider på dyret. Elementene i det åttende riket, som er av de sju, må sees i den åttende og siste president, som er av de sju presidentene, når dyrets bilde blir dannet innenfor De forente stater. Sammenslutningen av de frafalne hornene, republikanismen og protestantismen, må ha et «hode» som hersker over dyrets bilde, og den herskeren vil være en diktator av helt usedvanlig slag.

Vi vil fortsette dette studiet i den neste artikkelen.

En sang eller salme av Asaf. Ti ikke, Gud; vær ikke taus, og vær ikke stille, Gud. For se, dine fiender lar et oppstyr lyde, og de som hater deg, løfter hodet. De har lagt listige råd mot ditt folk og rådført seg mot dine skjulte. De har sagt: Kom, la oss utrydde dem fra å være et folk, så Israels navn ikke mer blir ihukommet. For de har rådslått sammen med ett sinn; de har sluttet forbund mot deg: Edoms telter og ismaelittene, Moab og hagarenene, Gebal og Ammon og Amalek, filisterne sammen med Tyrus' innbyggere; også Assur har sluttet seg til dem; de har hjulpet Lots barn. Sela. Salmenes bok 83:1–8.